

Înălțarea Domnului este o mare sărbătoare creștină, care comemorează înălțarea la cer a lui Iisus din Nazaret, la 40 de zile după Înviere.

Potrivit Faptelor Apostolilor, Iisus, după Înviere, s-a arătat apostolilor timp de 40 de zile, după care s-a înălțat la cer, în prezența lor.

Semnificația Înălțării nu este legată atât de fenomenul în sine, cât ca expresie a preamăririi cerești a lui Christos care, ridicat prin Înviere la dreapta lui Dumnezeu, domnește ca Rege. Învieând moartea, Christos a început un nou mod de viață alături de Dumnezeu, pe care l-a pregătit și aleșilor săi. La izbânda lui ia partea întreaga natură umană.

Spiritualitatea Înălțării se întemeiază pe speranță. Creștinii privesc la casa cerească ce-i așteaptă, trăind încă pe pământ în realitatea lumii noi în care domnește Hristos. Înălțarea lui Iisus este amintită în Simbolul Apostolilor și în Crezul niceeano-constantinopolitan. Începând din secolul al IV-lea, sărbătoarea se celebrează, atât în Răsărit, cât și în Apus, la 40 de zile după Paști (într-o zi de joi). Înainte de fixarea acestei zile, evenimentul era comemorat la Rusalii.

În unele țări din Europa occidentală, dacă Înălțarea nu este sărbătoare legală, celebrarea liturgică se transferă în duminica imediat următoare.